

Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM

Psalm 14

¹ Kierownikowi chóru. Dawidowy. Mówi głupi w swoim sercu: «Nie ma Boga». Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nikt nie czyni dobrze.

² Pan spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który szukałby Boga.

³ Wszyscy razem zblądzili, stali się nikczemni: nie ma takiego, co dobrze czyni, nie ma ani jednego.

⁴ Czyż się nie opamiętają wszyscy, którzy czynią nieprawość, którzy lud mój pozerają, jak gdyby chleb jedli, którzy nie wzywają Pana?

⁵ Tam zadrżeli ze strachu, gdyż Bóg jest z pokoleniem sprawiedliwym.

⁶ Chcecie udaremnić zamiar biedaka: lecz Pan jest jego ucieczką.

⁷ Kto przyniesie z Syjonu zbawienie Izraela? Gdy Pan odmieni los swego narodu, Jakub się rozraduje, Izrael się ucieszy.

Mówi głupi: „nie ma Boga”. Czy jest to biblijny ateista? Czy może raczej człowiek, który wyrzuca Boga ze swojego życia. Uważa, iż Bóg nie ma na niego wpływu. A nawet gdyby miał, to i tak nie interesuje się człowiekiem. Neguje on dzieła Boga obecne w historii. Odrzucając Boga, odrzuca jednak ostatecznie dobro. Stąd psalmista mówiąc o czynach tego człowieka, określa je jako zepsucie, ohydne rzeczy, nikczemność... To jest definicja biblijnego głupca.

Wszyscy razem zblądzili. Zło dotknęło serc wszystkich ludzi, stało się powszechne. W ustach psalmisty odczuwa się nutkę rezygnacji. Nawet sam Bóg poszukuje wśród ludzi sprawiedliwego. I nie może go znaleźć. Czy ktoś będzie w stanie odmienić bolesny los ludzi? Są przecież ubodzy, bezbronni, którzy oczekują Bożej pomocy.

Kto przyniesie z Syjonu zbawienie Izraela? Człowiek wierzący to ten, kto nie tylko uznaje istnienie Boga, ale ten, który pokłada w Nim ucieczkę. Oczekuje na Jego zbawcze działanie. Niektórzy uważają, iż ten psalm odzwierciedla nadzieje wygnańców judzkich w Babilonii. Ich doświadczenie mogło potwierdzać zasadność pytania: „Gdzie jest Bóg?”. Czy wybawi nas od tych, którzy nas pożerają? To zbawienie pochodzić będzie od Boga i pojawi się na Syjonie – w Jerozolimie.

Rz 3,23nn: „Wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie które jest w Chrystusie Jezusie. Jego to ustanowił Bóg narzędziem przebłagania przez wiarę mocą Jego krwi”.

Panie Jezu Chryste, Ty jesteś Bożym Zbawieniem, które otrzymujemy od Ojca. Ty ratujesz nas od śmierci wiecznej i przywracasz nam utracone życie. Wyzwól nasze serca od wszelkiej ślepoty i niewrażliwości duchowej, abyśmy wszędzie dostrzegali Twoją obecność i Twoje dzieła.